

Zimní odnož proslulého, letos již do 11. ročníku vstupujícího, českobrodského letního festivalu ROCK for PEOPLE, pořádaná 4. února svými otci zakladateli v libeňském klubu Abaton, lákala k návštěvě už výčtem hvězd silných jmen. Ještě hodinu po avízaném začátku festivalu však vítala přicházejícího návštěvníka u vchodu fronta, vzniklá až přehnaně důkladnými bezpečnostními opatřeními.

Program na hlavní scéně právě začínal půlhodinkou skupiny **Den**, bohužel zrovna v tento den nebyli Den nějak sešraní, což bylo na vystoupení jindy fantastické partičky poněkud znát. Co ale chybělo k technické dokonalosti, doháněli entusiasmem - očividně bylo na první poslech patrné, že hrají s nefalšovanou radostí nejen pro lidi pod pódiem, ale především sami pro svůj vlastní pocit z hudby.

Radim Hladík st.

zdroj: www.xicity.cz

Vzápětí věnovali posluchačům doslova Koncert **Radim Hladík st.** a skupina **Blue Effect**, nejen doprovázející, ale rovnocenně doplňující Hladíkovu vystoupení. Dohnat handicap daný relativně příliš brzkým zařazením do první třetiny večera bylo jen dílem okamžiku - Blue Effect si naladili publikum přesně na svou notu. Hladík senior plně dostal své mediální pověsti nestárnoucího hudebníka se strhujícím charisma, a na všechny strany vrchovatě předával svůj nakažlivý elán; lidem o jednu až dvě generace mladším, na jevišti i do hlediště. Přes, nebo právě pro nepřehlédnutelné vědomí, kdo je tady ten hlavní tahoun, se po celou dobu držel skromně na okraji pódia a ponechával fyzický i akustický prostor svým čtyřem spoluhráčům, aniž by na sebe záměrně strhával pozornost. Nebylo tomu totiž vůbec zapotřebí, nehodlal nechat lidi na pochybách, zda ještě stačí s muzikanty ve věku jeho syna držet krok. A s neustále blaženým úsměvem na tváři vyrovnaně předvedl, že má energie na rozdávání. Podle očekávání zahrál vše brilantně, přichystal i překvapení pro fajnšmekry jako vyluzování magických zvuků pomocí smyčce na elektrickou kytaru nebo pohybově náročné kreace při jen

Napsal uživatel Petra Zděnková
Pondělí, 14 Únor 2005 04:00

tak zdánlivě snadném jakoby mimochodem předvedeném hraní za hlavou. Během třičtvrtěhodiny stihly zaznít songy spravedlivě vybrané napříč desítkami let trvající jeho autorské kariéry - nové, staré i ty úplně nejstarší včetně Pelíškami zpopularizovaného

Slunečního hrobu

, jehož vskutku notoricky známá slova si za "důstojného" dirigování zpěváka Honzy Křížka zapěl celý sál, a neméně legendární skladby

Kuře v hodinkách

či variace na moravskou lidovou

Ej, padá, padá rosénka

.

Následovalo 50 minut s pardubickou čtveřicí **Vypsaná fixa** strávených na dobrodružné výpravě do jejich tajuplného světa Márdyho kongeniálních textů plných bizarních významů, v níž všem přítomným předvedli, že podobně jako u předcházejícího účinkujícího i u nich platí, že ani po 10 letech hraní jejich Fixce rozhodně nedochází náplň a šťáva. Naopak nápadů se rodí stále záplava, a to nejen muzikálního rozměru, jak mimo jiné dokazuje kytaristou a basistou s dětinským zápalem nadšeně provozovaný sport a pro ně již takový zaběhnutý rituál při hraní po sobě plivat. Následující slovenská čtyřka

Horkýže Slíže

s rádobyvtipnými slovními hříčkami sice zdaleka nedosahovala úrovně kvality nasazené hodně vysoko předešlými umělci, ale posloužila svému účelu rozehrát publikum před smrští, která měla dále následovat.

20 minut určených na přeměnu techniky se bohužel protáhlo vinou potíží se zvucením na pomalu ubíhající půlhodinu, ale chvíle trpělivosti stála za to: jako jediní dostali v časovém plánu rovnou hodinu osmičlenná úvalská kapela **Divokej Bill**, zasloužený to miláček jak publika, tak organizátorů pod křídlem mateřské produkce Ameba. Zpěvák, kytarista, a téměř výhradní autor v jedné osobě Vašek Bláha už při svém nástupu rozdávajíc do publika láhve s vodou, dal najevo, že tady bude brzy horko... A taky že jo, předvedená show pěstovaná léty ježdění nekončeného šňůrné v klubíkách po všech koutech vlastí českých i moravských nezklamala v žádném ohledu divácká očekávání, snad jen tím, že se nedostávalo času na přidavek, takže jsme tentokrát výjimečně na závěr neslyšeli tradiční rozlučkovou baladu

Rozárce

. S nezdolným zápalem nám naservírovali hodinový set nabitý hity splňujícími vzácnou souhru chytlavými melodiemi ozvláštněnými pro DB typickým zvukem harmoniky, banja a houslí, spojenými s mnohovrstevnatými texty, na které "

Pražané co jim rozumějí

" rádi a znalecky slyší, takže nad nabitým skákajícím kotlem vytrvale rostl les rukou za sborově vyřvávaného zpěvu pod taktovkou

Míša Röhrich z plzeňské "Znouze"

zdroj: www.xicity.cz

Vaškovo posunků typické pantomimy "znakové řeči" klíčových slov z jeho vlastnoručních textů. Na tradici založenou loňským megakonzertem ve velkém sále paláce Lucerna, kdy zkoušeli finálovou improvizací (většina ze spontánně spuštěných písniček byla momentálním nápadem, takže byly překvápem nejen pro lidi, ale i ostatní hráče a hosty z řad spřátelených kapel - ti nahoře i dole se však velmi rychle pohotově chytli, ačkoliv šlo o vpravdě neuvěřitelné výlety do luhů všemožných žánrů: adventní koledou počínaje, přes vypalovačku bří Nedvědů, po odrhovačku *Generál Laudón* a lidovkou konče) kam až si mohou dovolit zajít a tímto experimentem zjistili, že hůdně daleko, a publikum je bude v transu nadšeně následovat; navázali dnes alespoň zařazením do písně Bohužel implantované sloky "

Na Kovárně

" zděděné po společném předvánočním turné Koncertů pro radost se Třemi sestrami.

Končící den uzavřela pětičlenná formace **Skyline**, jejíž za pomoci gramofonů vytvořený neosobní jakoby elektronicky znějící repertoár stylově zapadl do načasování hodinky po půlnoci. Po celý večer pódium první scény po obou stranách obklopovala plátna s projekcí klipů, abstraktních sekvencí a záběrů, jak dav dychtivých diváků vypadá při pohledu zpoza pultu zvukařů.

nejdříve účinkoval

mezitím všim na menší scéně

Benjamin Band,

jehož infantilní neopunk a texty s nádechem obscenity si za 45 minut svou hrstku teprve postupně se trousících návštěvníků našel především díky originálnímu použití jinak konvenčních nástrojů akordeonu a dud. Tříčtvrtěhodinka věnovaná hardcore souboru

Status Praesent

doháněla hlasitostí decibelů co se nedostávalo na kvalitě tvorby. Stejnou stopáž trvající sérii

Eastpark

provázely jednoduché nápěvy nesoucí se čistě v optimistickém duchu. 50 minut ve společnosti plzeňských

Znouzectnost

uteklo při nadupané svižně odsýpající muzice jako mžik.

Necelá hodinka s rozjetým desetihlavým PilsnerSKA original orchestra **Tleskač** a jejich hravým ska rytmičky podaným komediálně talentovaným frontmanem s dechovou sekcí za zády byla příjemně rozvernou tečkou. Jednodenní festáček, přestože venku panoval tou dobou mrazík, věrohodně evokoval atmosféru každoročně deštěm skrápěných červencových prodloužených víkendů v Českém Brodě, a to jak díky videoprojekcím a výstavou fotografií z letních ročníků,

Napsal uživatel Petra Zděnková
Pondělí, 14 Únor 2005 04:00

tak pohledem na potem zbrocené účinkující oblečené v tílku a kraťasech. Některé zmožené návštěvníky tato realistická představa prázdnin inspirovala natolik, že jste je mohli vidět mezi stánky s pochutinami, tričky a CD v bývalém továrním prostoru posedávat po zemi opravdu jako na rozkvetlé louce. Akce s sebou přinesla výhody i nevýhody všech pravých festivalů: ten kdo má rád pestrost a chce během jediného dne zažít produkci různých interpretů i různých žánrů, může být s průběhem nadmíru spokojen. Komu je líto, že tady svého oblíbence uslyší jen v ochutnávce trvající pouze pár desítek minut, tomu fest poslouží k výběru, která z nabízených krátkých hudebních exkurzí stojí za další navštívení jejich vlastního celovečerního koncertu. Jedině na plakátech inzerované divadlo nebylo nikde k vidění - kdo jste tam také byli: možná jsem ho jenom já přehlédla pro samá lákadla, na která člověk nevěděl kam dříve koukat???